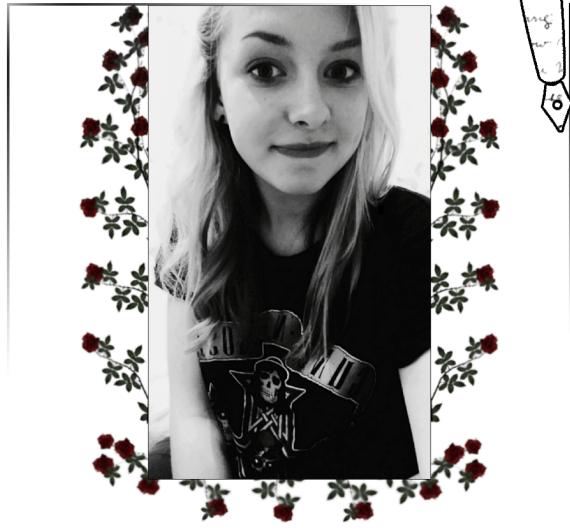

SOLUTIONS

Februāra nr. (2017)

**REDAKTORA
SEEJA**

Hei, lasītāji!

Nemanot ir pagājis vēl viens mēnesis, un "Solutions" ir atpakaļ! Jāsaka, ka mēs šī mēneša laikā esam paspējuši padarīt ļoti daudz. Piedalīties olimpiādēs gan novadu, gan valsts mērogā, aiziet gulē ziemā, bet pamosties- pavasarī un otrādāk, iespējams, pat sastrādāt nedarbus un nopeinīt pa kādai atzīmei. Varu pateikt priekšā, ka par kādu no šiem notikumiem noteiktī varēsiet izlasīt avīzes lappusēs.

Drīz jau klāt Valentīndiena, mūsu komanda arī tai ir sagatavojusies. Tiem, kuriem nav otrs pusītes, skumt gan nav iemesla, jo blakus būs jaunais "Solutions" numurs, kuru lasot noteiktī uzlabosies garastāvoklis un laiks paskries nemanot.

Laikapstākļi pie mums patlaban ir mainīgi, un tāda pati ir mūsu vēlme gatavoties kontroldarbībām, izpildīt mājasdarbus un iet uz konsultācijām. Tomēr, šis ziemas-pavasara slinkums ir jāpārvār, jo ar katru avīzes numuru arvien tuvāk nāk mācību gada noslēgums, ko es arī iesaku paturēt prātā ikreiz, kad prātā ienāk doma "ai, es to varu izdarīt vēlāk".

Avīzes komandas vārdā vēlu jums veiksmīgu un panākumiem bagātu attikušo mēneša daļu! ☺

/Krista Mehanikova/

ŠAJĀ NUMURĀ

Valentīndiena
2-3. lpp.

Mīlestībai nav robežas
4. lpp.

Skolas skaistākais pāris
5. lpp.

Pāri okeānam
6. lpp.

Saruna ar A.Ešenvaldi
7. lpp.

Sports
8.lpp.

Strauji tuvojas 14.februāris, kad TV rādīs "Titāniku", ziedu tirgotāji gavilēs par to, ka tiek pārdots tūkstošiem rožu, savukārt saldumu ražotāji piedāvās pašus oriģinālākos un saldākos izstrādājumus, ar kuriem iepriecināt mīletāju sirdis. Tā ir diena, kad cilvēki viens otram teic mīlus vārdus, dāvina ziedus, dāvaniņas, apsveikuma kartīnas un cenšas būt bezgala mīli Citi svin, citi pret šo visu izturas skeptiski.

Valentīndienas ticējumi

♥ Pastāv ticējums, ka, Valentīndienā, nopūšot noziedējušas pienenes pūkas un pēc tam saskaitot nenopūstās, var uzzināt, cik bēmu būs dzīves laikā.

♥ Dažās valstīs jauna sieviete kā dāvanu no vīrieša Valentīndienā var saņemt kādu apģērba gabalu. Pastāv ticējums: ja viņa patur šo dāvanu, tad vēlāk apprecēsies ar tās dāvinātāju.

♥ Agrāk ļaudis ticēja: ja sieviete Valentīna dienā redz pār galvu pārlidojam sarkankrūti, viņa apprecēsies ar jūrnieku. Ja redz zvirbuli, tad apprecēsies ar nabadzīgu vīru un būs ļoti laimīga. Savukārt, ja sieviete Valentīndienā ierauga zelta monētu, viņa apprecēsies ar miljonāru.

♥ Dažās valstīs tic, ka nākamo bēmu skaitu var uzzināt arī tad, ja Valentīna dienā pārgriež uz pusēm ābolu un saskaita, cik tajā sēkligu.

♥ Velsā bija paraža grebt koka karotes un pasniegt tās kā dāvanas 14. februārī. Izplatītākie greznojumi uz grebtajām karotēm bija sirsniņas, atslēgas un atslēgas caurumi. Šo greznojumu nozīme bija: «Atslēdz manu sirdi!»

Interesanti fakti:

♥ Ilgākais skūpststs. 2001.g. 5. decembrī Ričs Longlijs un Luisa Almedovara (abi ASV) televīzijas studijā Richi Lake Njūjorkā (ASV) uzstādīja pasaulē ilgstošāko skūpststa rekordu - 30h 59min 27s. 73% Valentīndienas ziedus pērk vīrieši, savukārt sievietes iegādājas tikai 23% no Valentīndienas ziediem.

♥ Aptuveni 3% no mājdzīvnieku īpašniekiem Valentīndienas dāvanas pasniedz saviem mājdzīvniekiem, jo tie ir pateicīgāki par cilvēkiem.

♥ Tuvojoties Valentīndienai aptuveni 1 miljards pastkartes tiek nosūtītas pa visu ASV (2007).

♥ 14. februāris ir tradicionālā putnu pārošanās diena.

♥ Jūs varbūt domājat, ka mātes saņem visvairāk apsveikumu Valentīna dienā, bet patiesībā tās ir skolotājas.

♥ Bērni vecumā no 6-10 gadiem izsūta un saņem vairāk kā 650 miljonus pastkartes Valentīndienā.

♥ Roze ir tradicionālais Valentīndienas zieds, tas simbolizē romaniku un kaislību. Roze ir saistīta arī ar romiešu dievieti - Vēnēru.

♥ 15% sieviešu pašas sev nosūta ziedus Valentīndienā.

♥ Ceturtdiena tiek uzskatīta par vispiemērotāko dienu pirmajam randījumam.

♥ 19.gadsimtā psihiatri ieteica saviem pacientiem ēst šokolādi, lai viņi spētu pārceiest savu otrās pusītes zaudēšanu.

♥ Ik gadu vidēji 250 tūkstoši pāru visā pasaulē šajā dienā saderinās.

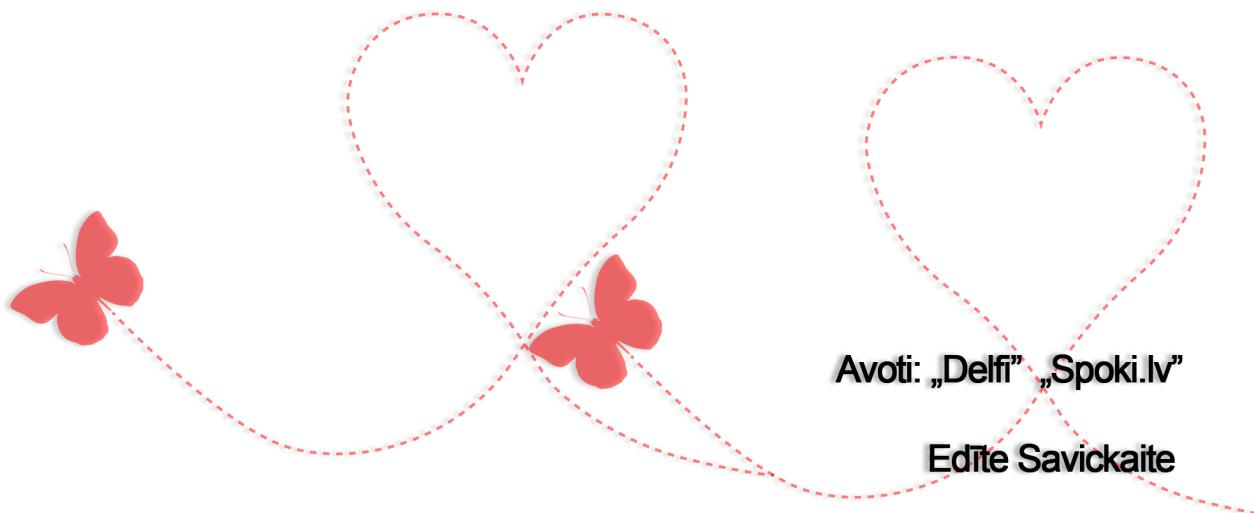

Kā peteikt SVARĪGĀKO cilvēkam , kurš latviski nesaprot?

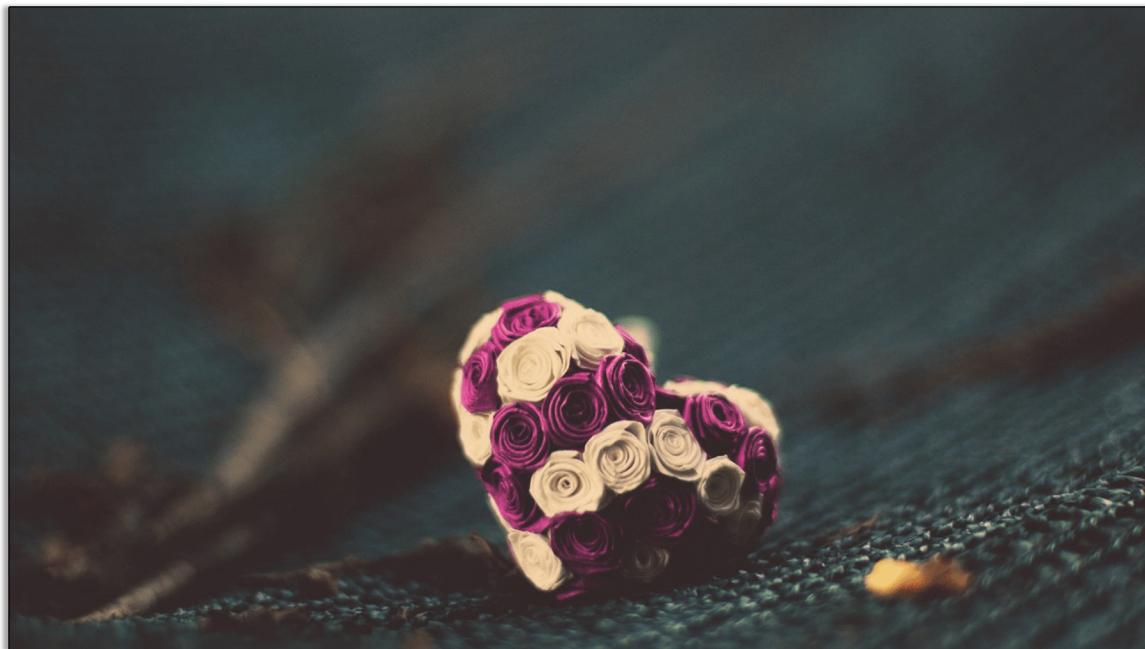
Angļu valodā - *I love you!*
Albāņu valodā - *Une te dua!*
Ķīniešu valodā -*Wo ai ni!*
Horvātu valodā- *Obicham te!*
Dāņu valodā- *Jeg elsker jou!*
Eskimosu valodā -*Nagligivaget!*
Somu valodā- *Mina rakkastan sinua!*
Franču valodā - *Je t'aime!*
Vācu valodā - *Ich liebe dich!*
Grieķu valodā -*S'agapo!*
Itāliešu valodā - *Ti amo!*
Japāņu valodā -*AI shite imasu!*
korejiešu valodā- *Sarang hae!*
Persiešu valodā - *Du stet daram!*
Polju valodā- *Ja cie kocham!*
Spāņu valodā-*Te amo!*
Zviedru valodā- *Jag alskar dig!*
Turku valodā-*Seni seviyorum!*

Ja tu Valentīndienā jūties vientuļš un skumjš, atgādini sev, ka pasaulē šobrīd ir daudz cilvēku, kuriem nav pāra.

Padomā, kas tevi var iepriecināt, vienalga, vai tā būtu kāda tikšanās ar saviem draugiem, kafejnīcas apmeklējums, vienkārša vai sirdsveida šokolādītes uzdāvināšana – jā, jā, – sev! Izdomā, ko vari izdarīt sev mīlestības dēļ.
Izrādi mīlestību savam ļermenim caur kustībām – varbūt pienācis laiks paskriet pa parku vai aiziet izpeldēties baseinā?

MĪLESTĪBAI NAV ROBEŽU

14. februāris- visu mīlētāju diena. Šī diena ir nosaukta par godu Valentīnam, mīlētāju aizbildnim. Februāris jau tradicionāli ir laiks, kad īpaši daudz domājam un runājam par mīlestību, viens otram sakām mīlus vārdus, dāvinām ziedus, apsveikuma kartīnas un cenšamies būt bezgala mīli. Lai arī savstarpējai mīlestības izrādīšanai būtu jābūt ik dienas, nereti tieši, Valentīna dienā gribas mīlos pārsteigt ar kaut ko pavisam, pavisam īpašu un personisku.

Mēs veicām nelielu aptauju- ko skolas personāls un skolēni domā par Valentīna dienu.

- Zeltīte savu mīloto Valentīna dienā vienkārši apsveic ar buču.

Daja no mūsu intervētajiem uzskata, ka mīlestībai nav robežu, bet

- skolotāja Agita Rukute uzskata, ka Valentīna dienu var svinēt jebkura vecuma cilvēki.

• Savukārt 11. klases skolniece Linda Dēzniece uzskata, ka 14. februāris ir jāatvēl tikai un vienīgi savai otrajai pusītei. Ne tikai Valentīna dienu pavadām kopā tikai un vienīg iar mīloto cilvēku, bet, protams, arī drīkst iepriecināt vienam otru.

- skolotājs Renāts Astrausks Valentīna dienu pavadītu kopā ar sievu noteikti īpašā vietā, īpašā gaisotnē, un ar īpašām vakariņām.

Pārsvarā visi no mūsu intervētajiem cilvēkiem jaunas tradīcijas

Valentīna dienā neieviestu, jo, kā sakā Zeltīte: "Mums, latviešiem, ir pietiekoši daudz tradīciju, kuras atzīmējām."

Linda un Madara

SKOLAS SKAISTĀKAIS PĀRIS

Skolas avīze veica aptauju-KURŠ , TAVUPRĀT, BŪTU SKOLAS SKAISTĀKAIS PĀRIS, KAS PAŠI TO VĒL NEZIN? Atklāti sakot, bijām ļoti pārsteigti par fantastisko atsaucību. Tik daudz aizpildītu anketu nebijām ne vien gaidījuši, pat ne redzējuši. Tas nozīmē, ka avīze veica nozīmīgu darbu un saprata, ka ir jātūrpina. Drīzumā mēs noteikti kaut ko izdomāsim atkal!

Bet nu par anketām...pāriši veidojās diezgan naski. Jāatzīst, ka skolā patiešām mums ir daudz skaistu meiteņu un zēnu 1.-12. klasēs. Un, ja tā paskatās uz anketām, arī pāriši būtu skaisti. Kuram gan nepatīk glīti, akurāti ģērbti cilvēki? Un ja vēl viss ir kārtībā ar stilu, pieklājību un spēju komunicēt ne caur tehnoloģijām, bet "dzīvajā"?

Taču diemžēl jāatzīst, ka dažiem jauniešiem ir ļoti jādomā par savu uzvedību, attieksmi un to, cik daudz un ko mēs varam vai nevaram atlauties. Un vēl- par attiecībām zēnu un meiteņu starpā. Kā mēs, meitenes, uzvedamies, ja mums patīk kāds zēns? Vai zēniem patīk, ka meitenes seko visur pa pēdām? Ko mēs varam, drīkstam publicēt sociālajos tīklos? Tik daudz jautājumu radās, pateicoties šai aptaujai. Kā zēns reaģētu, ja uzzinātu, ka meitene, kurai viņš patīk, saraksta nenogurstot vairākus desmitus anketu un iemet kasītē ar uzrakstu-Kurš ir skaistākais pāris? Nav grūti atšifrēt rokrakstus pat tad, ja tiek mainīta pildspalva, krāsa, burtu slīpums, bet vai to vajag darīt? Un ja zēnam meitene patiks, gan jau viņš atradīs veidu, kā to viņai darīt zināmu. Iespējams, ka tā ir viela lielām pārdomām un varbūt diskusijām mūsu avīzē. Ja arī tev ir pārdomas vai idejas par šo tēmu, raksti mums vai vienkārši atnāc ar savām idejām!

Bet tagad par galveno-Mūsu skolas SKAISTĀKAIS PĀRIS IR:

KATE un ORESTS.

Avīzes redkolēģija apsveic šo simpātisko pāri ar , iespējams, tikai 1. titulu un cerību, ka sekos vēl citi!

P.S. Mēs arī aprunājāmies ar Kati un Orestu, apsveicām viņus. Pārsteigti bija abi, teica, ka tas nāca ļoti negaidīti, taču priecīgi bija gan.

Visiem jau vienmēr ir interesējis, kā tad ir tajā tālajā zemē- Amerikā. Tā, neapšaubāmi, ir atšķirīga no Latvijas, bet nu man bija iespēja otro reizi tur nonākt. Pirmie iespāidi, protams, bija lieliski, jo tā taču ir Amerika, viena no manām sapņu zemēm. Protams, uzreiz aizbraucot, var saskatīt tās atšķirības starp Latviju un Ameriku, bet, kādu laiciņu padzīvojot tur, sāku pierast pie itin visa. Personīgi man bija grūti pierast pie lielās laika maiņas, ja Latvijā bija pusnachts, tad Amerikā bija 16:00 , kā arī pie netradicionālās amerikāņu ēdienu kartes .

Netrūka arī smiekļigu, bet tajā pašā laikā, uztraukuma pilnu atgadījumu, par kuriem tagad vien jāsmejas. Laikam līdostas ir mana vājība, jo katrā līdostā tiku turēta aizdomās par kaut ko nelegālu. Kopumā līdz Amerikai bija jālido ar trījām līdmašīnām un 13h, atpakaļ līdojot, sanāca gaidīt vienā no līdostām 8h.

Aizlidojot uz Ameriku, mani sagaidīja mana Amerikas viesu ģimene. Dzīvoju Ilionoisas štatā, dažus kilometrus no tās galvaspilsētas - Springfieldas. Laika apstākļi katra dienu bija mainīgi, bet gluži neatšķirās no Latvijas. Amerikā padzīvojot mēnesi, es saskatīju, ka cilvēki ir atvērtāki, un daudz smaidīgāki nekā dažās Latvijas pilsētās . Man bija atgadījums, ka veikalā nejauši ar iepirkuma ratījiem uzskrēju virsū sievietei, es, protams atvainojos, bet sievete man uzsmaidīja un sāka sarunu ar mani, tas bija tik ļoti dīvaini, ka cilvēki vienkārši pēc kāda atgadījuma sāk kontaktēties ar tevi. Latvijā pastāv fakts, ka visi Amerikāni ir dūšīgi, es pamanīju, ka tā arī ir, jo uz katra stūra ir kāds Hesītis vai Subway.

Amerikas viesu ģimenē bija dažādas tradīcijas gan pirms Ziemassvētkiem, gan arī pašos Ziemassvētkos. Pirms Ziemassvētkiem tie atzīmēja Ziemassvētku neglīto džemperu dienu, Latvijā jau tas liktos forši un pat stilīgi, bet Amerikā tika izsmieti apģērbi ar Ziemassvētku vecišiem, ziemeļbriežiem, elfiem u.c, tāpēc viņi rīkoja ģimenes lokā šo dienu ar noluku, kuram būs uzvilkts visneglītākais džemperis. Naktī uz 24. decembri viena no tradīcijām bija uz nakti uzvilk Ziemassvētku pidžamu un, 7:00 ceļoties kopā ar ģimeni, atvērt dāvanas gluži kā filmās. Mana viesu ģimene dāvanas atvēra 23. Decembrī, jo mazākie bērni to jau bija paspējuši izdarīt ar dažām dāvanām, tad nu nolēmām dāvanas atvērt stundu pirms pusnachts. Runājot par jauniešiem Amerikā, katrs jaunietis, kuru satiku, strādāja, protams. Strādāt tie var jau no 16 gadiem, un pārsvarā tie strādāja McDonalds un Subway. Viena lieta, kas man noskauda amerikāņu jauniešos bija tā, ka auto vadītāja apliecību var iegūt jau no 16 gadiem, apkārt braukāja daudz jauniešu.

Kad Amerikā biju pirmo reizi, es domāju, ka tā ir mana valsts, ka gribētos tur palikt, bet, esot tur otro reizi, domas mainījās, un šoreiz prāts nesās uz mājām. Ieguvu daudz jaunu draugu, ar kuriem vēl cenšos kontaktēties. Man ir prieks par to, ka man bija tāda iespēja tur atkal noklūt, atkal citā vidē, kultūrā, un sabiedrībā.

Linda Mešķe

SARUNA AR ALĪNU ĒŠENVALDI

Angļu valodas stundā Alīna stāstīja par savu braucienu uz Taizemi. Priečajos par meitenes angļu valodu un atraktīvo stāstījumu un nolēmu, ka arī citiem būs interesanti uzzināt par viņas ceļojumu. Tāpēc arī aicināju viņu uz šo sarunu.

•Kā Jūs (Ēšenvaldu ģimene) izdomājāt ceļot uz Taizemi?

Braucām ciemos pie Suvirayas (turpmāk-Yam), kura kā viesskolniece dzīvoja manā ģimenē un mācījās mūsu skolā. Mamma(Airīta Ēšenvalde) piedalījās konkursā par Ekselences balvu un teica tā:"Ja es to iegūšu, brauksim ciemos pie Yam". Viņas izpratnē tas bija kā joks, jo cīņa par balvu bija ārkārtīgi sīva. Kad Yam uzzināja, ka mamma ir ieguvusi Ekselences balvu, viņa jautāja, kad tad mēs dosimies ciemos. Un tā tas viss sākās.

•Kādas tev bija sajūtas, izkāpjot no lidmašīnas?

Tā kā esmu daudz ceļojusi, man nebija nekādu pārsteigumu, vienīgais tik joti silti tur bija!(Brauciens sākās 30.12.2016)

•Pastāsti par tikšanos ar Yam lidostā!

Lidosta Bangkokā ir milzīgi liela, nevarējām meiteni ilgi atrast. Tad-beidzot! Tikšanas-atkalredzēšanās bija joti sirsniņa.

•Kur pabijāt kas no redzētā palika atminā?

Apmeklējām Dž. Bonda salu, skaistus parkus, templi Bangkokā. Ľoti patika templis-pirma reizi biju tāda vietā-visapkārt skalruņi, kaut kas tiek runāts, daudz mūku. Bijā jābūt līdz tumšām drēbēm, lai apmeklētu šo vietu.

•Kā ar ēdienu?

Viņi daudz lieto uzturā jūras veltes, kukaiņus neēd. Ēdiens diezgan garšīgs, vien kaut kāds ir viņiem raksturīgs augs, kas negaršoja.

•Vai sazinājāties angļiski? Nebija problēmu?

Kūrortos satikām daudz krievu, tā ka angļu valoda te nebija nepieciešama. Taču veikalos, muzejos, ar Yam ģimenes locekļiem saziņa notika angļiski. Es nebiju vienīgā, kas komunicēja angļiski, ar to lieliski tika galā arī mamma, tētis un māsa Beate(5. klases skolniece).

•Vai cilvēki Taizemē ir smaidīgi?

Jā, joti pretimnākoši, smaidīgi un nesteidzīgi.

•Ko tu labprāt no šīs valsts pagemtu līdzī?

Siltumu noteikti, arī garšīgos augļus, sulas, jaukos iespaidus.

•Un tāda pienāca šķiršanās brīdis...

Jā, no Yam atvadījāmies jau 3 dienas iepriekš, jo viņa skolā(11.kl.) kārtoja pa 2-3 eksāmeniem dienā un bija joti aizņemta. Viņa bija sagatavojuši dāvanas mums un klases biedriem, centās neraudāt atvadoties, taču nesanāca... Viņai joti pietrūkst mūsu ģimene, sniegs un piparkūkas. Apsolījās braukt ciemos brīvlaika uz pāris mēnešiem.

Paldies Alīnai par sarunu. Gaidīsim Yam arī pie mums skolā.

Ar Alīnu mazliet parunāja Zaiga Strelēviča.

Priekules futbola komanda ir iekļuvusi Liepājas pilsētas futbola čempionāta augstākās divīzijas top četri un jau ar Pārliecinošu uzvaru 4:0 pārspēja Depo komandu, kas ir ļoti nopietns pieteikums uz trešo vietu turnīrā. Spēle iesākās diezgan līdzīgi un saspringti, taču puslaika beigās Nils Sitenkovs ar sitienu no tuvas distances atklāja rezultātu. Otrajā puslaika sākuma tika gūti vēl vieni vārti, kas piespieda Depo nomainīt vārtsargu nomainīt pret vēl vienu laukuma spēlētāju, kas rezultējas ar vēl diviem vārtu guvumiem Priekules FK labā. Priekules vidusskolas komanda turpina zaudējumu sēriju Priekules novada futbola čempionātā. 29. Janvārī vidusskolēni piekāpās gan Kalētiem 2:5, gan Briežiem 0:4, gan Divām pudelītēm 0:6. Jāatzīmē, ka komandai trūka daži atslēgas spēlētāji. Šobrīd vidusskolēni atrodas 7. Vietā ar 0 punktiem un vārtu attiecību 7:37. Taču futbolisti nenokar galvas un turpinās cīnīties sezonas pēdējās spēlēs, jo apzinās, ka rezultāts šobrīd ir otrsķirīgs.

Kopumā sportā sākas pārejas periods, no ziemas uz vasaras sezonu, ziemas sporta veidos sezonas beigssies jau pavism drīz, hokejā regulārā seansa beidzas jau 18. Februārī, taču Gagārina kausa ieguvēju noskaidros ne ātrāk kā 20. Aprīlī. Tikmēr sporta veidi kā futbols un basketbols priečēs mūs ar aizraujošām cīņām vēl ilgāku laiku sprīdi. Un pret laikapstākļiem prasīgāki sporta veidi kā pludmales volejbols un teniss, tikai sāk pirmos posmus un sacensības siltākos platuma grādos.

Avīzes redakcija

Redaktors

Krista Mehaņikova

Datorgrafika

Emīls Šeflers

Fotogrāfe

Kate Rozentāle

Korespondenti

Edīte Savickaite, Dārta Leimane,
Elvisa Riekstiņa, Linda Mešķe,

Aurēlija Daukante, Madara

Jankauska, Markuss Dzintars,

Zaiga Strelēviča

Konsultants

Zaiga Strelēviča